

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
közbenső ítélete**

Az ügy száma: Pfv.VIII.20.004/2019/7. szám

A tanács tagjai: Salamonné dr. Piltz Judit a tanács elnöke

. Gyarmathy Judit előadó bíró

. Csesznok Judit Anna bíró

A felperes: felperes

A felperes képviselője:

Németh és Tímár Ügyvédi Iroda

(ügyintéző: dr. Tímár András ügyvéd)

Az alperes: alperes

Az alperes képviselője:

jogtanácsos

Az alperesi beavatkozók:

Alperesi beavatkozó 1 I. rendű

Alperesi beavatkozó 2II. rendű

A beavatkozók képviselői:

. Hadnagy Emese ügyvéd I. rendűért

. Nagy Éva Kamilla ügyvéd II. rendűért

A per tárgya: kártérítés megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

écsi Törvényszék 1.Pf.20.273/2018/6.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

écsi Járásbíróság 4.P.22.098/2015/54.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős közbenső ítéletet hatályában fenntartja.

A le nem rótt 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

A közbenső ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes 2014. április 10-én 22.00 óra körüli időpontban az alperes 967/1000 arányú tulajdonában álló, E22 jelű épületéből hazafelé indult. Az épület közelében egy megsüllyedés miatt kiemelkedő térkősornál a cipője orra beakadt, a felperes elesett, aminek következtében mindkét könyöke eltört, testén zúzódások és vérömlenyek keletkeztek.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [2] A felperes keresetében kérte a bíróságot, hogy kötelezze az alperest 4.000.000 forint sérelemdíj és kamatainak megfizetésére.
- [3] Kereseti kérelme jogalapjaként a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 2:52. § (1)-(3) bekezdését, 2:53. §-át, továbbá 6:519. §-át jelölte meg.
- [4] Az alperes és az alperesi beavatkozók ellenkérelmeikben a kereset elutasítását kérték, elsődlegesen arra tekintettel, hogy a káresemény körülményei nem tisztázottak, nem bizonyított, hogy felperes elesése pontosan milyen okból következett be, másodlagosan a felróhatóság hiányára hivatkoztak.

Az elsőfokú ítélet és másodfokú közbenső ítélet

- [5] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította.
- [6] Indokolása szerint a bizonyítási eljárás adatai alapján ítéleti bizonyossággal nem lehetett megállapítani azt, hogy a felperes elesését pontosan mi okozta. Kiemelte, hogy a balesetet rögzítő kamera felvételből kizárólag annak tényét lehetett megállapítani, hogy a felperes elesett, azt azonban nem, hogy ennek mi volt az oka. A tanúk vallomását értékelve megállapította, hogy azok ellentmondásosak, és több esetben feltételezéseken alapulnak.
- [7] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság közbenső ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és megállapította, hogy az alperes felelősséggel tartozik a felperest 2014. április 10-én a Negyedben ért balesettel okozati összefüggésben keletkezett károkért. A sérelemdíj összegére vonatkozóan az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította.
- [8] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az elsőfokú eljárásban lefolytatott bizonyítás - különös tekintettel a csatolt videó- és fényképfelvételek megtekintése - alapján kiegészítette, tényként megállapítva azt, hogy a felperes pontosan hogyan

szenvedett balesetet. Kifejtette, hogy az E22 épület főbejáratához legközelebb álló aknafedlap mellett a második és a harmadik megsüllyedt állapotú, és a negyedik, a többi közül kiemelkedő térkősor között a felperes cipője orra beakadt. Az elsőfokú bíróság indokolásával ellentétben azt állapította meg, hogy a 9. és 14/1. sorszám alatt csatolt fényképfelvételeken is jól láthatóan és beazonosíthatóan a balesettel érintett területrészen a térkőburkolat egy része megsüllyedt, másik része kiemelkedett, a videófelvétel pedig azt mutatja, ahogyan a felperes az aknafedlap közvetlen közelében, azt éppen elhagyva esett el, miután a lába a megsüllyedt részhez ért.

- [9] Erre figyelemmel - álláspontja szerint - valójában nincs ellenmondás a tanúk vallomásai között, a felperes a csatornafedél körülötti térkőperem mellett esett el úgy, hogy a negyedik sorban kiálló térkő alá egy megsüllyedt részen állva beakadt a cipője orra.
- [10] Mindezek alapján álláspontja szerint az alperes felróható magatartása okozta a felperes kárát azáltal, hogy nem tett megfelelően eleget az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1995. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Étv.) 54. § (2) bekezdése szerinti kötelezettségének, mert ha az időszakos vizsgálati kötelezettségét teljesítette is, nem tett meg minden tőle elvárhatót a jó műszaki állapothoz szükséges munkálatok elvégzettetése érdekében, hiszen ebben az esetben a térkő egyenetlenségét megszüntette volna. Ebből következően a Ptk. 6:519. §-a alapján a balesettel összefüggésben keletkezett károkért az alperes felelősségét közbenső ítéletében megállapította, és mivel az elsőfokú bíróság a sérelemdíj összegére a bizonyítást nem folytatta le, erre vonatkozóan az ítéletet hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot ebben a keretben a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [11] A jogerős közbenső ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben kérte annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását. Kérelme indokaként elsődlegesen az 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 206. § (1) bekezdésének és 221. § (1) bekezdésének az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatású megsértésére, másodlagosan - felróhatóság hiányában - a Ptk. 6:519. §-ának megsértésére hivatkozott.
- [12] Megítélése szerint a másodfokú bíróság a Pp. 206. § (1) bekezdésébe ütköző módon a bizonyítékok egyoldalú, okszerűtlen és a logikai szabályoknak meg nem felelő újraértékelésével megalapozatlanul mérlegelte felül az elsőfokú bíróság részletes bizonyítási eljárást követően meghozott, érdemben helyes, megalapozott és kellő részletességgel indokolt ítéletét.
- [13] Meggyőződése szerint a biztonsági kamera felvétele nem bizonyítja,

hogy a baleset idején, annak helyszínén térköhiba állt fenn, és a jogerős közbenső ítéletben foglaltakkal szemben azon nem látható, hogy a felperes miben esik el, különösen az nem, hogy a felperes cipőorra akadt be a térkőbe. Érvelése szerint ebben a körben csak a felperes - alperes által folyamatosan vitatott - előadása áll rendelkezésre, amelyet nem lehet bizonyítékként elfogadni. A térkő hibájának kizártságával kapcsolatban utalt arra is, hogy a videófelvétel szerint a felperes elesését követően további két személy minden probléma nélkül elhaladt a baleset helyén.

- [14] Kifejtette, hogy a másodfokú bíróság által hivatkozott fényképfelvételekről nem lehet kétséget kizáróan megállapítani, hogy mikor és hol készültek, azokat ki készítette, így azok bizonyítékként nem vehetők figyelembe.
- [15] A tanúk vallomását is a másodfokú bíróságtól eltérően értékelte, azt részletesen indokolta.
- [16] Hangsúlyozta, hogy a másodfokú bíróság a mérlegelés körébe vont adatok értékelése során nyilvánvalóan okszerűtlen következtetésre is jutott, mert kizárólag és egyoldalúan a felperes előadását, a felperes tanúinak vallomását és az általa benyújtott fotókat tekintette a döntés során valósnak. Logikátlannak és okszerűtlennek tekintette a pontosan beazonosított térköhibára vonatkozó megállapítást is annak tükrében, hogy erre a perben senki nem hivatkozott. Kiemelte, hogy több tanú is folyamatosan figyelemmel kísérte a térkövezés állapotát, és a folyamatos karbantartási munkákra figyelemmel életszerűtlennek tartotta, hogy hiba esetén azt ne jelezték volna.
- [17] Hivatkozása szerint a Pp. 221. § (1) bekezdését is megsértette a másodfokú bíróság, mert a közbenső ítélet indokolásában nem fejtette ki kellő részletességgel, hogy az elsőfokú ítéletben foglaltak ellenére miért nem találta bizonyítottnak az alperes által felsorakoztatott tényeket, és miért mellőzte a járőrök és a létesítménymérnök tanúk vallomásának figyelembevételét, miért alapította ítéletét kizárólag a felperes bizonyítékaira. Sérelmezte, hogy a jogerős közbenső ítélettel az alperes bizonyításának eredményét teljes egészében elvetette, ennek indokát pedig egyáltalán nem adta. Szerinte a kiegészített tényállás további ellentmondásokat keletkeztetett, amelyekre a közbenső ítélet nem tér ki, és azokat nem is oldja fel.
- [18] Abban az esetben, ha a másodfokú bíróság által megállapított tényállást kell irányadónak tekinteni, szerinte a jogerős közbenső ítélet a Ptk. 6:519. §-ába ütköző módon nem vette figyelembe az alperes felróhatóságának, és így a kártérítő felelősségének a hiányát. Álláspontja szerint bizonyította, hogy a garanciális időszak alatt a szavatossági kötelezettségének a folyamatos karbantartási munkák elvégzésével nem vitásan eleget tett, továbbá bizonyította, hogy a baleset időpontjában nem volt megsüllyedve a baleset helyszínének burkolata, és az Étv. 54. § (2) bekezdésében meghatározott kötelezettségét teljesítette.

- [19] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.
- [20] A II. rendű alperes csatlakozó felülvizsgálati kérelmét a Kúria a 6. sorszámú végzéssel hivatalból elutasította.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [21] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.
- [22] A Pp. 270. § (2) bekezdésének és a 275. § (3)-(4) bekezdéseinek együttes értelmezéséből következően az eredményes felülvizsgálat alapja lehet valamely anyagi jogi vagy eljárási jogszabálysértés, utóbbi azonban csak akkor, ha annak az ügy érdemi elbírálására is lényeges kihatása van.
- [23] A Pp. 206. § (1) bekezdésének megsértésére alapított felülvizsgálati érveléssel kapcsolatban rá kell mutatni, hogy a felülvizsgálati eljárás mint rendkívüli jogorvoslati eljárás során általában nem vizsgálható a bíróság mérlegelési körébe tartozó tényállás, és nincs lehetőség a bizonyítás adatainak újabb egybevetésére és értékelésére. A Kúria csak azt vizsgálja, hogy az eljáró bíróság a mérlegelés körébe vont adatok, bizonyítékok megállapítása és azok egybevetése során nem jutott-e nyilvánvalóan helytelen és okszerűtlen következtetésre (EBH 2006.1526., BH 1996.506.). Csak az minősíthető nyilvánvalóan okszerűtlen következtetésnek, ha a bizonyítékokból csak egyfajta, a felülvizsgálattal támadott ítélettől eltérő következtetésre lehet jutni (BH 2013.119.II.). A bizonyítékok okszerűtlen mérlegelésének hiányában a bizonyítékok felülmérlegelésére a felülvizsgálati eljárásban nincs lehetőség (BH 2017.155., BH 2012.179.).
- [24] Az alperes felülvizsgálati kérelmében előadott érvelésével kapcsolatban rámutat a Kúria, hogy a fellebbezési eljárásban a bíróságnak tágabb mérlegelési jogköre van, mint a felülvizsgálati eljárásban. A fent hivatkozott eseti döntésekben írt felülmérlegelési korlát (iratellenes, logikai ellentmondást tartalmaz vagy a bizonyítékok nyilvánvalóan okszerűtlen mérlegelésén alapuló megállapítások) a felülvizsgálati eljárásban érvényesül. Ezzel szemben a másodfokú bíróság reformatórius jogköre nem korlátozott az érdemi döntésének meghozatalakor. Ennek megfelelően teljes egészében felülbírálhatja az elsőfokú ítéletben rögzített tényállást, ahhoz nincs kötve, az elsőfokú bíróság által megállapítottaktól függetlenül, önállóan felülmérlegelheti a bizonyítás eredményét, és új tényállást állapíthat meg. A fellebbezési eljárásban történő felülmérlegelés határait a fellebbezési kérelem és az ellenkérelem tartalma jelöli ki.
- [25] Jelen esetben a másodfokú bíróság ismertette azokat a perbeli adatokat, amelyeket mérlegelési körébe vont, és reformatórius jogkörében eljárva - különösen a videófelvétel és a felperes elesésének pontos körülményeit tanúsító Ó.B. tanúvallomása alapján - jogszerűen mérlegelte felül a rendelkezésre álló bizonyítékokat,

és jutott azokból az elsőfokú bíróságtól eltérő következtetésre a baleset bekövetkezésének okát illetően.

- [26] A korábban kifejtettek szerint nyilvánvalóan okszerűtlen a mérlegelés akkor, ha a rendelkezésre álló bizonyítékokból a bíróság által levont következtetésre nem lehet jutni. Ez jelen esetben nem volt megállapítható.
- [27] A Kúria mindemellett rámutat arra, hogy a jogerős közbenső ítélet indokolása nem felel meg teljes körűen a Pp. 221. § (1) bekezdésében foglaltaknak, mivel a másodfokú bíróság nem adta kellő indokát annak, hogy az elsőfokú bírósághoz képest pontosan mely okból mérlegelte eltérően a perben kihallgatott tanúk vallomását és a rendelkezésre álló más bizonyítékokat. Ez a hiányosság - mint eljárási szabálysértés - azonban az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatással nem volt, a jogerős közbenső ítélet alaptalanságához nem vezetett, mert különösen a videófelvétel és a jogerős közbenső ítéletben is említett Ó.B. tanúvallomása a másodfokú bíróság által megállapított tényállást megfelelően alátámasztották.
- [28] Alaptalanul hivatkozott az alperes a Ptk. 6:519. §-ának megsértésére is. Helytállóan állapította meg a másodfokú bíróság, hogy az alperes azzal, hogy nem tett megfelelően eleget az Étv. 54.§ (2) bekezdése szerinti kötelezettségének, azaz a térkő egyenetlenségét nem szüntette meg, felróható magatartást tanúsított. E felelősség alóli kimentésre nem alkalmas az a hivatkozása, hogy a szavatossági kötelezettségének a folyamatos karbantartási munkák elvégzésével eleget tett, hiszen a peradatok szerint a baleset helyszínén térkőjavítás a balesetet követően két évvel, 2016-ban történt. Egyetértett a Kúria a másodfokú bírósággal abban, hogy ha az alperes minden tőle elvárhatót megtett volna a biztonságos műszaki állapothoz szükséges munkálatok elvégzettetése érdekében, akkor a térkő egyenetlenségét megszüntette volna, így az nem okozhatott volna balesetet.
- [29] A kifejtettek értelmében a Kúria a jogerős közbenső ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta, mert az megfelelt a felülvizsgálat tárgyává tett jogszabályoknak.

Záró rész

- [30] Az alperes felülvizsgálati kérelme nem vezetett eredményre, ezért az illethekekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés b) pontja alapján személyes illetékmentessége folytán le nem rótt, az Itv. 39. § (3) bekezdés d) pontja és 50. § (1) bekezdése szerint számított felülvizsgálati eljárási illethekeket a Pp. 78. § (1) bekezdése, valamint a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a alapján az állam viseli.

- [31] A felperesnek a felülvizsgálati eljárásban ismert költsége nem merült fel, ezért arról nem kellett határozni.
- [32] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2020. február 25.

Salamonné dr. Piltz Judit s.k. a tanács elnöke, Dr. Gyarmathy Judit s.k. előadó bíró, Dr. Csesznok Judit Anna s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

bírószági ügyintéző
HM